

Aika on suhteellinen käsite

Timo Sattanen toimii Levi Ski Clubin kisaorganisaation ajanotossa, joten vaikka häntä ei usein näe kisapaikalla talkoilemassa, hän kyllä on siellä, piilossa ajanottokopissa. Timo näkee ajan Levi Ski Clubin toiminnassa tuoneen hänelle paljon yhteisiä hetkiä perheen kanssa, joita ei ehkä muuten olisi tullut. Moni voi luulla seuratoiminnan vievän paljon aikaa, mutta Timo näkee, että se on nimenomaan tuonut sitä. Ilman Ski Clubia perheenjäsenet olisivat harrastaneet kukin suunnallaan, mutta seura hitsasi Sattasen perheen entistä tiiviimmin yhteen.

Siihen taivutaan, mihin tarvii, mutta useimmin Timo Sattasen löytää kisoissa ajanottokopista.

Tehtävät osaamisen mukaan

Timo muutti vuonna 2003 perheensä kanssa takaisin kotikonnuilleen Kittilään, ja koska laskettelu oli sekä hänen että Leena-vaimon harrastus, oli loogista, että talven aikana ajaututtiin lasten kanssa tutustumaan paikalliseen seuratoimintaan lajin parissa. Heidän vanhempi poikansa Juho aloitti harjoittelun seuran mukana jo seuraavana keväänä.

- Aluksi katselimme lasten harjoituksia iltaisin paikallisten vanhempien kanssa sivusta, mutta pian siirryimme avustamaan juniorien opetusta aurauksessa ja perustekniikoissa. Sitten alettiin myös siirrellä harjoituksissa laskijoiden vaatteita, varusteita ja kepejä, jolloin harjoitusten sujuvuuskin parani, Timo muistelee.

- Muutama vuosi toimittiin omin voimin, mutta sen jälkeen seuraan tuli myös palkattuja valmentajia. Kisamatkoilla kierrettiin kimpakyydeillä pääosin Pohjois-Suomen kisoja, pari kertaa vuodessa etelämpänäkin. Sitä myötä kullekin tuli lisätehtäviä sen mukaan, mikä oli kenellekin helppoiten sujuvaa. Minä hoitelin esimerkiksi majoitusvarauksia ja kisoihin ilmoittautumisia.

Verkostoitumisesta voimaa

Ennen pitkää Timolle tuli vastaan myös seuran puheenjohtajan pesti, kun pitkäaikaiset toimijat halusivat siirtää tehtäviään jo muille. Hän oli puheenjohtajana Martti Karusaaren jälkeen vuosina 2009 – 2013. Puheenjohtajan tehtävät eivät häntä juuri rasittaneet, sillä seuran toimintaa kehitettiin yhdessä tiiminä. Markku Mäntylä ja Jarmo Nieminen olivat tuolloin aktiivisia toiminnan kehittäjiä, ja kuten Timon, myös heidän lapsensa laskivat seurassa kilpaa tavoitteellisesti.

- Antti-Pekka Auvinen, Jouni Kaitala, Markus Malin ja Nuutti Niemelä olivat tuolloin seuran nimekkäimpiä urheilijoita ja pääasiasa maailmalla. Tavoitteenamme oli saada lisää nuoria aktivoitua ja saimmekin useita kymmeniä uusia junioreita mukaan. Lisäksi laajensimme yhteistyötä muiden seurojen kanssa, sillä halusimme saada Leville lisää kisoja junioreille, Timo sanoo.

- Seurojen verkostoituminen toi kaikille jotain, kun aloimme talkoilla ristiin eri seurojen kisoissa. Meillä oli kenties Suomen parhaat olosuhteet rinteiden puolesta, joten kisojen saamiseen tarvittiin lähinnä oppia ja tukea muilta seuroilta. Tämä yhteistoiminta jatkuu edelleen ja on todettu toimivaksi. Kalevi Korhonen Sallasta oli ajanottoasiantuntija, jolta saimme korvaamatonta oppia. Ostimme myös oman ajanottokaluston, joka kulkee usein mukana kisamatkoilla, sillä kisoissa tarvitaan aina kahdet laitteen.

- Minä olen työskennellyt kisoissa ajanottohommissa toistakymmentä vuotta. Ajanottajat tulevat kisapaikalle ensimmäisinä ja lähtevät viimeisinä, ja yleensä siellä työskentelee 2 henkilöä. Aloitimme kisajärjestelyt PS Cupin kisoilla, sen jälkeen saimme järjestettäväksi myös Audi-, FIS- ja Eurooppa Cupin kisoja. Maailmacupin hoitaa heidän oma kisaorganisaationsa.

Hyviä eväitä elämään

Juho alkoi kilpailla 7-vuotiaana viikkokisoissa, ja pikkuveli Jaakko seurasi myöhemmin perässä. Suksien huolto ja kisamatkat kuuluivat silloin arkeen. Juho ehti saada SM-mitaleita sekä juniorina että aikuisena ja pääsi edustamaan Suomea nuorten olympialaisissa. Jaakko siirtyi lukion jälkeen golfiin, missä hän pelaa edelleen SM-tasolla.

- Alppikoulun, kilpailutoiminnan, seurojen yhteistyön ja ammattimaisen valmentamisen kehittäminen ovat olleet seuran toiminnassa selkeitä tavoitteita ja niissä on onnistuttu. Toteutamme myös kaupallisia kisoja, joista seura saa varoja toimintaan. Olemme järjestäneet esimerkiksi lennonjohtajien ja sotilaiden MM-kisat, ja hissiyhtiö on mahdollistanut koko ajan paremmat olosuhteet toiminnallemme, Timo muistuttaa.

- Junioreille seura antaa eväitä itsenäiseen elämiseen ja toimintaan. Kun opitaan pakkaamaan kisamatkoille tarvikkeet itsenäisesti sekä sietämään ja kannustamaan toisia tiiviissä yhteisössä, siitä on apua ihan normiarjessakin. Seuratoiminta opettaa myös vastuullisuutta ja sitoutumista, ja kisoissa opitaan sietämään pettymyksiä sekä iloitsemaan onnistumisista.

Haasteita ja hauskoja hetkiä

Timon mielestä onnistuneesti järjestettyjen kisojen jälkeinen tyhjä, mutta tyytyväinen olo on kokemisen arvoinen. Yhdessä kumpanuseurojen kanssa luodussa toimivassa kisaorganisaatiossa on hyvä henki, ja sitä arvostetaan. Kisoissa on koettu myös yllätyksiä, jotka naurattavat jälkepäin.

- Kerran olin talkoilemassa eräässä toisessa keskuksessa, ja meillä oli ajanottokoppina paripujottelukisassa rinteeseen parkkeerattu tamppari, joka oli reippaasti keikallaan. Toisena ajanottajana toimi Korhosen Kalevi, ja Virkkulan Päivi kuulutti mikrofonin kanssa Kalevin sylissä. Sinä sitä tasapainoiltiin ja tampparin piti tietysti olla käynnissä, jotta ikkunat pysyivät sulana, joten se liikahteli ajoittain. Kisan jälkeen Kalevi totesi, että niinköhän sitä tästäkin selvittiin.

- Toisella kertaa metsästimme kuutosrinteellä järjestettyjen kisojen jälkeen eturinteellä ajanottokaapeleita ja bokseja, kun seuraavana aamuna piti jo olla kisa eturinteellä. Se oli aikamoinen iltasuunnistus otsalampun valossa, kun muut juhlivat hotellin gaalaillassa. Loppujen lopuksi kaikki kuitenkin löydettiin ennen ilta yhtätoista, joten ehdimme nukkua ennen seuraavan päivän kisa. Levi Ski Clubin toiminnassa on tullut paljon uusia ystäviä ja kavereita ympäri Suomen. On hienoa nähdä, kuinka myös lapset ovat verkostoituneet ja pitävät edelleen yhteyttä toisiinsa ja auttelevat toisiaan arjen asioissa.

Juho Sattanen menestyi Levi Ski Clubin väreissä ja toimi alppiuransa jälkeen alppikoulun valmentajana.

Lapset lopettivat, vanhemmat jatkoivat

Juho toimi kisauransa jälkeen kaksi kautta alppikoulun valmentajana, ja kisaaminen jatkuu nykyään uudessa lajissa. Muutaman vuoden Juhon lajina on ollut avomeripurjehdus. Jaakko taas sai harrastuksen ohessa alppihihdon ohjaajan pätevyuden. Vaikka poikien alppihihtoura on takana, Timo ja Leena jatkavat edelleen talkoilia kisaorganisaatiossa, eli siitä tuli heille yhteinen harrastus.

- Jaana Karhilan merkitys kilpailutoiminnan kehittämisessä ja seurojen välisessä verkostoitumisessa on ollut suuri. Hän on rauhallinen ammattilainen, joka sitoutui lopulta Leviin niin paljon, että muutti tänne asumaan. Alppihihto on Jaanalle sydämen asia, ja hän on kantava voima organisaatiossamme, Timo sanoo.

- Seuratoiminnasta olen oppinut, että laiha sopu on aina parempi kuin lihava riita. Asenteellinen kanttien tylsistys on joskus paikallaan, sillä kun mukautuu, voi usein saada enemmän. Jokainen ei voi olla oikeassa, vaan kannattaa kuunnella ja löytää yhteinen sävel.

- Meillä on täällä todennäköisesti Suomen parhaat puitteet järjestää kisoja, ja organisaatiossa on aina tilaa kaikille halukkaille. Kuten Kokon Tapsa aikoinaan sanoi, kun lähtee mukaan, voi itsekin oppia laskemaan.

Pääkuva: Martti Karusaari

Juhon kuva ja teksti: Timo Koivisto